

Klasifikační řád

příloha č. 1 Školního řádu pro školní rok 2026/2027

Schváleno a projednáno školskou radou společně se Školním řádem
pro školní rok 2026/2027

Obsah

§ 1 Úvodní ustanovení.....	1
§ 2 Zásady průběžného hodnocení a hodnocení výsledků vzdělávání na vysvědčení	2
§ 3 Plnění podmínek pro klasifikaci	3
§ 4 Zkouška v náhradním termínu.....	4
§ 5 Postup do vyššího ročníku, opravná zkouška, opakování ročníku	4
§ 6 Komisionální zkouška.....	5
§ 7 Kritéria stupňů prospěchu v předmětech s převahou teoretického zaměření	5
§ 8 Kritéria stupňů prospěchu v předmětech s převahou praktického zaměření pro obor Praktická sestra	7
§ 9 Kritéria stupňů prospěchu v předmětech s převahou praktického zaměření pro obor Sociální činnost	10
§ 10 Způsob a kritéria hodnocení maturitní zkoušky	13
§ 11 Kritéria stupňů chování	13
§ 12 Hodnocení vzdělávání u žáků se speciálními vzdělávacími potřebami a žáků vzdělávaných podle individuálního vzdělávacího plánu	14
§ 13 Váhy známek a vážený průměr.....	14
§ 14 Vysvědčení.....	15

§ 1

Úvodní ustanovení

1. Pravidla hodnocení výsledků vzdělávání žáků (dále jen Pravidla) vydává ředitel školy za účelem sjednocení hodnocení žáků studujících ve Střední zdravotnické škole, Frýdek-Místek, příspěvkové organizaci (dále jen „škola“). Tato pravidla jsou závazná pro všechny pedagogické pracovníky a žáky školy a jsou nedílnou přílohou školního řádu.
2. Podrobnosti hodnocení vycházejí z platných učebních dokumentů, podle nichž škola zajišťuje vzdělávání. Hodnocení výsledků vzdělávání je v souladu se školními vzdělávacími programy obou vyučovaných oborů školy, tzn. oboru Praktická sestra i Sociální činnost.

§ 2

Zásady průběžného hodnocení a hodnocení výsledků vzdělávání na vysvědčení

1. Hodnocení žáka je nedílnou součástí vzdělávání žáků, a to jak v teorii, tak při praktickém vyučování.
2. Hodnocení vzdělávání žáka je vyjádřeno klasifikací.
3. Průběžná klasifikace žáka se uplatňuje při hodnocení dílčích výsledků v průběhu jednotlivých pololetí školního roku.
4. Souhrnná klasifikace žáka se uskutečňuje na konci prvního a druhého pololetí.
5. Předmětem klasifikace žáka jsou výsledky, jichž žák dosáhl ve vyučovacích předmětech v souladu s požadavky učebních dokumentů, jeho schopnost používat osvojené vědomosti, dovednosti a návyky v konkrétních situacích.
6. Při průběžné i souhrnné klasifikaci učitel uplatňuje přiměřenou náročnost a pedagogický takt vůči žákovi.
7. U žáků s přiznaným uzpůsobením podmínek (PUP) a žáků, kteří jsou vzděláváni v souladu s individuálním vzdělávacím plánem (IVP) učitel akceptuje doporučení daná výchovným poradcem, která vycházejí z doporučení speciálního pedagogického centra (SPC) a pedagogicko-psychologické poradny (PPP).
8. Při určování stupně prospěchu v jednotlivých předmětech na konci klasifikačního období se hodnotí kvalita práce a učební výsledky, jichž žák dosáhl za předmětné klasifikační období. Přitom se přihlíží k systematickosti v práci žáka během předmětného klasifikačního období. Stupeň prospěchu se tedy neurčuje pouze na základě průměru z klasifikace za příslušné období.
9. Pro potřeby klasifikace se předměty dělí do tří skupin: předměty s převahou teoretického zaměření, předměty s převahou praktických činností a předměty s převahou výchovného zaměření.
10. V předmětech s převahou teoretického zaměření je hodnocení výsledků vzdělávání prováděno některou z uvedených forem ověřování znalostí nebo jejich kombinací:
 - a. písemné zkoušení;
 - b. ústní zkoušení;
 - c. aktivní přístup v hodině (referáty, další činnosti, které přispívají k osvojování si poznatků).
11. V předmětech s převahou teoretického zaměření se zohledňuje:
 - a. úplnost, ucelenost, přesnost, trvalost osvojení si cílových znalostí a dovedností;
 - b. kvalita uplatňování osvojených znalostí a dovedností při řešení úkolů;
 - c. kvalita práce s informacemi – dovednost nalézat, třídit, posuzovat a prezentovat informace;
 - d. osvojení si dovednosti spolupracovat;
 - e. píle žáka, snaha a jeho přístup ke vzdělávání;
 - f. kvalita myšlení, především samostatnost, tvořivost a originalita;
 - g. kvalita komunikativních dovedností, především přesnost, výstižnost, odborná i jazyková správnost ústního a písemného projevu;
 - h. osvojení si účinných metod samostatného studia – umět se samostatně učit.
12. Souhrnnou klasifikaci v předmětech s převahou teoretického zaměření provede učitel alespoň ze dvou či více průběžných klasifikací žáka. Učitel může stanovit podmínky k uzavření klasifikace. S těmito podmínkami žáky seznámí na úvodní hodině.
13. V předmětech s převahou praktických činností je hodnocení výsledků vzdělávání prováděno převážně některou z uvedených forem ověřování dovedností nebo jejich kombinací, a to s přihlédnutím k následujícím faktorům:

- a. zvládnutí výkonu;
 - b. úroveň komunikace;
 - c. schopnost aplikovat teorii v praxi;
 - d. dodržování zásad bezpečnosti a ochrany zdraví;
 - e. schopnost týmové spolupráce;
 - f. úprava žáka;
 - g. organizace práce;
 - h. samostatnost.
14. Souhrnnou klasifikaci v předmětech s převahou praktických činností provede učitel alespoň ze dvou a více průběžných klasifikací žáka. Učitel může stanovit podmínky k uzavření klasifikace. S těmito podmínkami žáky seznámí na úvodní hodině.
 15. V předmětech s převahou praktických činností lze ověřovat žákovy znalosti a dovednosti z obou pololetí tak, aby během zkoušení bylo zjištěno porozumění souvislostem.
 16. V předmětech s převahou výchovného zaměření, tj. v tělesné výchově, ekologii, hudební výchově, výtvarné výchově, organizaci volného času, je hodnocení výsledků vzdělávání chápáno jako součást výchovného působení a vytváření vztahu žáka k předmětu. Při klasifikaci se v souladu s požadavky učebních dokumentů hodnotí aktivita žáka v přístupu k činnostem, zájem o ně a vztah k nim. V tělesné výchově se s přihlédnutím ke zdravotnímu stavu žáka hodnotí jeho všeobecná tělesná zdatnost, výkonnost a péče o jeho vlastní zdraví.
 17. Učitel si vede soustavnou evidenci o každé klasifikaci žáka. Učitel oznamuje žákovi výsledek každé klasifikace. Po ústním zkoušení oznámí učitel žákovi výsledek okamžitě. Výsledky hodnocení písemných prací a výtvorů oznámí učitel žákovi nejpozději do 14 dnů od odevzdání. Výsledky hodnocení zapisuje učitel průběžně do systému Bakaláři. Do systému Bakaláři zanesou učitel známku nejpozději do 7 dnů od jejího udělení.
 18. Žák má právo psát v jednom dni pouze jednu pololetní nebo čtvrtletní písemnou práci v délce jedné vyučovací hodiny. O termínu této práce má žák právo vědět s předstihem.
 19. O váze známky pro účely výpočtu váženého průměru v daném předmětu rozhoduje učitel daného předmětu s přihlédnutím k náročnosti a úsilí, které bylo potřeba věnovat získání takovéto známky.

§ 3

Plnění podmínek pro klasifikaci

1. Jestliže absence žáka je 30 a více procent v daném předmětu, klasifikace žáka se na konci pololetí neuzavře a žák koná zkoušku v náhradním termínu podle školského zákona. Tato zkouška se koná za 1. pololetí zpravidla v měsíci únoru, za 2. pololetí zpravidla v měsíci srpnu.
2. Jestliže žák nezískal dostatek klasifikačních podkladů za dané pololetí, klasifikace žáka se na konci pololetí neuzavře a žák koná zkoušku v náhradním termínu podle školského zákona. Tato zkouška se koná za 1. pololetí zpravidla v měsíci únoru, za 2. pololetí zpravidla v měsíci srpnu.
3. S požadavky na podklady pro klasifikování žáka seznámí vyučující každého předmětu žáky v první vyučovací hodině daného předmětu na počátku školního roku. Není-li žák přítomen na první vyučovací hodině daného předmětu, je povinen se o klasifikačních podkladech informovat u vyučujícího daného předmětu.
4. Má-li zletilý žák nebo zákonný zástupce nezletilého žáka pochybnosti o správnosti hodnocení na konci prvního nebo druhého pololetí, může do 3 pracovních dnů ode dne, kdy se o hodnocení prokazatelně dozvěděl, nejpozději však do 3 pracovních dnů od vydání vysvědčení, požádat ředitele školy o přezkoumání výsledků hodnocení žáka. Je-li vyučujícím žáka v daném

předmětu ředitel školy, krajský úřad. Pokud není stanoveno ve školském zákoně jinak, ředitel školy nebo krajský úřad nařídí komisionální přezkoušení žáka, které se koná nejpozději do 14 dnů od doručení žádosti nebo v termínu dohodnutém se zákonným zástupcem žáka. Podrobnosti stanoví školský zákon.

§ 4

Zkouška v náhradním termínu

1. Nelze-li žáka hodnotit na konci prvního pololetí, určí ředitel školy pro jeho hodnocení náhradní termín, a to tak, aby hodnocení za první pololetí bylo provedeno nejpozději do konce června. Zpravidla se tato zkouška za první pololetí koná v únoru. Není-li možné žáka hodnotit ani v náhradním termínu, žák se za první pololetí nehodnotí. Není-li žák hodnocen z povinného předmětu vyučovaného pouze v prvním pololetí ani v náhradním termínu, neprospěl.
2. Nelze-li žáka hodnotit na konci druhého pololetí, určí ředitel školy pro jeho hodnocení náhradní termín, a to tak, aby hodnocení za druhé pololetí bylo provedeno nejpozději do konce září následujícího školního roku. Do doby hodnocení navštěvuje žák nejbližší vyšší ročník. Zpravidla se tato zkouška za druhé pololetí koná v srpnu. Není-li žák hodnocen ani v tomto termínu, neprospěl.
3. U zkoušky v náhradním termínu v případě absence 30 a více procent prokáže u zkoušky žák znalosti z celého předmětného pololetí, případně i znalosti získané dříve, jsou-li tyto potřeba ke zjištění porozumění souvislostem a návaznostem.
4. Hodnocení znalostí a dovedností prokázaných u této zkoušky je jedním z klasifikačních podkladů pro souhrnné hodnocení žáka z daného předmětu.
5. V případě, že se na hodnocení žáka v jednom předmětu podílí více vyučujících, provedou tito vyučující hodnocení po vzájemné domluvě.
6. Hodnota váhy známky z takovéto zkoušky je 15 a tato známka se připočte k existující klasifikaci žáka za dané pololetí.

§ 5

Postup do vyššího ročníku, opravná zkouška, opakování ročníku

1. Do vyššího ročníku postoupí žák, který na konci druhého pololetí příslušného ročníku prospěl ze všech povinných předmětů stanovených školním vzdělávacím programem, s výjimkou předmětů, z nichž se žák nehodnotí.
2. Žák, který na konci druhého pololetí neprospěl nejvýše ze 2 povinných předmětů, nebo žák, který neprospěl na konci prvního pololetí nejvýše ze 2 povinných předmětů vyučovaných pouze v prvním pololetí, koná z těchto předmětů opravnou zkoušku nejpozději do konce příslušného školního roku v termínu stanoveném ředitelem školy. Opravné zkoušky jsou komisionální.
3. Žák, který nevykoná opravnou zkoušku úspěšně nebo se k jejímu konání nedostaví, neprospěl. Ze závažných důvodů může ředitel školy žákovi stanovit náhradní termín opravné zkoušky nejpozději do konce září následujícího školního roku. Do doby náhradního termínu opravné zkoušky navštěvuje žák nejbližší vyšší ročník.

§ 6

Komisionální zkouška

1. Komisionální zkoušku koná žák v těchto případech:
 - a. při zkoušce z odborných předmětů, které stanoví rámcový vzdělávací program v uměleckých oborech vzdělání;
 - b. koná-li opravné zkoušky;
 - c. koná-li komisionální přezkoušení.
2. Komisionální zkoušku podle odstavce 1 písm. b. a c. může žák konat v jednom dni nejvýše jednu.
3. Komisionální zkoušku z důvodu uvedeného v odstavci 1 písm. b. může žák ve druhém pololetí konat nejdříve v měsíci srpnu příslušného školního roku, pokud zletilý žák nebo zákonný zástupce nezletilého žáka nedohodne s ředitelem školy dřívější termín; v případě žáka posledního ročníku vzdělávání vyhoví ředitel školy žádosti o dřívější termín vždy.
4. Podrobnosti týkající se konání komisionální zkoušky včetně složení komise pro komisionální zkoušky, termínu konání zkoušky a způsobu vyrozumění žáka a zákonného zástupce nezletilého žáka o výsledcích zkoušky stanoví ředitel školy a zveřejní je na přístupném místě ve škole.
5. Výsledek přezkoušení podle odstavce 1 písm. c. již nelze napadnout novou žádostí o přezkoušení.
6. Podrobnosti týkající se konání komisionální zkoušky včetně složení komise pro komisionální zkoušky, termínu konání zkoušky a způsobu vyrozumění žáka a zákonného zástupce nezletilého žáka o výsledcích zkoušky stanoví ředitel školy a zveřejní je na přístupném místě ve škole.

§ 7

Kritéria stupňů prospěchu v předmětech s převahou teoretického zaměření

1. Stupeň 1 (výborný)

Žák ovládá požadované poznatky, fakta, pojmy, definice, zákonitosti uceleně, přesně a plně chápe vztahy mezi nimi. Pohotově vykovává požadované intelektuální a praktické činnosti. Samostatně a tvořivě uplatňuje osvojené poznatky a dovednosti při řešení teoretických a praktických úkolů, při výkladu a hodnocení jevů i zákonitostí. Myslí logicky správně, zřetelně se u něj projevuje samostatnost a tvořivost. Jeho ústní a písemný projev je správný, přesný, výstižný. Grafický projev je přesný a estetický. Výsledky jeho činnosti jsou kvalitní. Je schopen samostatně studovat vhodné texty.

2. Stupeň 2 (chvalitebný)

Žák ovládá požadované poznatky, fakta, pojmy, definice a zákonitosti v podstatě uceleně, přesně a úplně. Pohotově vykonává požadované intelektuální a praktické činnosti. Samostatně produktivně nebo podle menších podnětů učitele uplatňuje osvojené poznatky a dovednosti při řešení teoretických a praktických úkolů, při výkladu a hodnocení jevů i zákonitostí. Myslí správně, v jeho myšlení se projevuje logika a tvořivost. Ústní

a písemný projev mívá menší nedostatky ve správnosti, přesnosti a výstižnosti. Kvalita výsledků činnosti je zpravidla bez podstatných nedostatků. Grafický projev je estetický, bez větších nepřesností. Je schopen samostatně nebo s menší pomocí studovat vhodné texty.

3. Stupeň 3 (dobrý)

Žák má v ucelenosti, přesnosti a úplnosti osvojení požadovaných poznatků, faktů, pojmů, definic a zákonitostí nepodstatné mezery. Při vykonávání požadovaných intelektuálních a praktických činností projevuje nedostatky. Podstatnější nepřesnosti a chyby dovede za pomoci učitele korigovat. V uplatňování osvojovaných poznatků a dovedností při řešení teoretických a praktických úkolů se dopouští chyb. Uplatňuje poznatky a provádí hodnocení jevů podle podnětů učitele. Jeho myšlení je vcelku správné, ale málo tvořivé, v jeho logice se vyskytují chyby. V ústním a písemném projevu má nedostatky ve správnosti, přesnosti a výstižnosti. V kvalitě výsledků jeho činnosti se projevují častější nedostatky, grafický projev je méně estetický a má menší nedostatky. Je schopen samostatně studovat podle návodu učitele.

4. Stupeň 4 (dostatečný)

Žák má v ucelenosti, přesnosti a úplnosti osvojení požadovaných poznatků závažné mezery. Při provádění požadovaných intelektuálních a praktických činností je málo pohotový a má větší nedostatky. V uplatňování osvojených poznatků a dovedností při řešení teoretických a praktických úkolů se vyskytují závažné chyby. Při využívání poznatků pro výklad a hodnocení jevů je nesamostatný. V logice myšlení se vyskytují závažné chyby, myšlení není tvořivé. Jeho ústní a písemný projev má vážné nedostatky ve správnosti, přesnosti a výstižnosti. V kvalitě výsledků jeho činnosti a v grafickém projevu se projevují nedostatky, grafický projev je málo estetický. Závažné chyby dovede žák s pomocí učitele opravit. Při samostatném studiu má velké těžkosti.

5. Stupeň 5 (nedostatečný)

Žák si požadované poznatky neosvojil uceleně, přesně a úplně a má v nich závažné a značné mezery. Jeho dovednost vykonávat požadované intelektuální a praktické činnosti má velmi podstatné nedostatky. V uplatňování osvojených vědomostí a dovedností při řešení teoretických a praktických úkolů se vyskytují velmi závažné chyby. Při výkladu a hodnocení jevů a zákonitostí nedovede své vědomosti uplatnit ani s podněty učitele. Neprojevuje samostatnost v myšlení, vyskytují se u něho časté logické nedostatky. V ústním a písemném projevu má závažné nedostatky ve správnosti, přesnosti i výstižnosti. Kvalita výsledků jeho činnosti a grafický projev mají vážné nedostatky a chyby nedovede opravit ani s pomocí učitele.

6. V klasifikaci lze použít znaménko *mínus* s tím, že se jedná o vyjádření informace, že výsledek vzdělávání žáka není jednoznačný a žák vykazuje tendenci k horší známce. Pro účely výpočtu průměru se znaménko mínus považuje za x,5 (tj. 1- = 1,5).

§ 8

Kritéria stupňů prospěchu v předmětech s převahou praktického zaměření pro obor Praktická sestra

1. Hodnocena bude:
 - a. příprava pomůcek;
 - b. informace pacientovi/ klientovi;
 - c. provedení výkonu;
 - d. komunikace během výkonu;
 - e. ukončení výkonu a související komunikace;
 - f. úklid pomůcek;
 - g. teoretické zdůvodnění / vč. odborné terminologie.

2. Hodnotící škála:

správné provedení v bodech 1 – 7	je hodnoceno stupněm 1 (výborný)
nesplnění 1 kritéria nebo několik nepřesností (chvalitebný)	je hodnoceno stupněm 2
zásadní chyby ve 2 – 3 kritériích	je hodnoceno stupněm 3 (dobrý)
zásadní chyby v 4 – 5 kritériích (dostatečný)	je hodnoceno stupněm 4
zásadní chyba a tím nezvládnutí výkonu nebo ohrožení pacienta/klienta (nedostatečný)	je hodnoceno stupněm 5

3. Při hodnocení je zohledněno:

- a. organizace práce:

samostatně (1)
s občasnou pomocí (2)
s pomocí (3)
s nutnou kontrolou (4)
neschopná/ý (5)

b. samostatnost:

samostatná/ý (1)

s občasnou pomocí (2)

s pomocí (3)

s nutnou kontrolou (4)

neschopna/ý (5)

c. práce s informacemi (jen pro obor PS)

funkční zpracování informací (1)

práce s informacemi s menšími nepřesnostmi (2)

vážnější chyby při práci s informacemi (3)

získané informace nekorespondují se stavem a aktuálními potřebami pacienta/ klienta (4)

neschopen pracovat s informacemi o pacientovi/ klientovi (5)

Posuzované kritérium	Hodnocení
1. Odbornost	
nadprůměrné vědomosti a zkušenosti a dovednosti	1
odborná úroveň je vyšší než průměr, uspokojivě řeší i zátěžové situace	2
ovládá běžný provoz, průměrné vědomosti a dovednosti	3
podprůměrná úroveň odborných vědomostí	4
má pouze všeobecné odborné vědomosti, pracuje s chybami, které mohou ohrozit pacienta	5
2. Výkonnost a manuální zručnost	
pracuje rychle, podává vysoké pracovní výkony, pracuje zručně, jemně	1
vykonává více práce, než se očekává, provádí aktivní ošetrovatelskou péči, pracuje rychle, zručně	2
pracuje s průměrnou produktivitou, požadované úkoly plní svědomitě, úroveň techniky pracovních výkonů j průměrná	3
pracuje liknavě, často nevykonává požadované množství práce, kvalita ošetrovatelských výkonů je závislá na čase, v časovém stresu pracuje roztržitě a zmateně	4
pracuje pomalu, podává podprůměrné pracovní výkony, ošetrovatelské výkony postrádají jemnost, rychlost, zručnost	5
3. Komunikační schopnosti	
velmi rychle zpracovává přijímané informace a pohotově se vyjadřuje, citlivým a ohleduplným jednáním s nemocnými vzbuzuje jejich důvěru	1
rozumí všem druhům přijímaných informací a srozumitelně se vyjadřuje, je citlivý, ohleduplný, ale jeho komunikační metody nejsou přesvědčivé	2
přijímaným informacím rozumí, ale má problémy při používání odborných termínů, postoj k nemocnému je nevyhraněný, snaží se o taktnost, ale jen zřídka kdy pacienta uklidní	3
často potřebuje informace blíže objasnit a nedokáže vysvětlit odbornou terminologii, nezaujímá citlivý postoj k nemocnému	4
nepochopí správně smysl přijímané informace, vyjadřuje se málo srozumitelně, chová se netaktně, není empatický	5

4. Spolehlivost, vyrovnanost	
pracuje samostatně, naprosto spolehlivě a zodpovědně, rychle zvládne kritické situace, v jednání dominuje jistota, klid a vyrovnanost	1
spolehlivě pracuje, vyžaduje minimální kontrolu, má potřebný stupeň autoregulace	2

pracuje spolehlivě, občas potřebuje kontrolu	3
ve spolehlivosti má výkyvy, nezaručuje včasné a kvalitní plnění povinností	4
nedá se na něj spolehnout, vyžaduje trvalou kontrolu, v zátěžových situacích je bezradný, nejistý, zmatený	5
5. Týmová spolupráce	
aktivně pomáhá, velmi dobře spolupracuje v kolektivu	1
projevuje účast a porozumění, dobře se s ním spolupracuje	2
kolektivní konflikty zpravidla nemá, dokáže spolupracovat	3
odměřený, arogantní, odmítá spolupráci	4
nedůtklivý, časté konflikty, je s ním těžká spolupráce	5
6. Organizační a pozorovací schopnosti	
úspěšně plánuje a organizuje pracovní úkoly, vykazuje vysokou pozorovací schopnost, postřehne i detaily	1
dokáže organizačně zvládnout i náročnější pracovní úkoly, dokáže rozdělit pozornost	2
pracuje podle zaběhnutého pořádku, zvládne běžné provozní situace, požadovaná kvalita pozornosti je dostatečná pro běžný provoz	3
nemá pracovní systém, ošetřovatelské intervence naplánuje, ale nevykoná, nedokáže postřehnout jemné změny, k přesouvání pozornosti potřebuje delší dobu	4
nedokáže pracovní úkoly a ošetřovatelské intervence plánovat, dělá hrubé organizační chyby, nedokáže pohotově rozdělit pozornost	5

§ 9

Kritéria stupňů prospěchu v předmětech s převahou praktického zaměření pro obor Sociální činnost

1. Hodnocena bude:
 - a. příprava pomůcek
 - b. informace uživateli
 - c. provedení výkonu
 - d. komunikace během výkonu
 - e. ukončení výkonu a související komunikace
 - f. úklid pomůcek
 - g. teoretické zdůvodnění / vč. odborné terminologie

2. Hodnoticí škála:

správné provedení

je hodnoceno stupněm 1 (výborný)

nesplnění 1 kritéria nebo několik nepřesností	je hodnoceno stupněm 2 (chvalitebný)
zásadní chyby ve 2 – 3 kritériích	je hodnoceno stupněm 3 (dobrý)
zásadní chyby v 4 – 5 kritériích	je hodnoceno stupněm 4 (dostatečný)
zásadní chyba a tím nezvládnutí výkonu nebo ohrožení uživatele	je hodnoceno stupněm 5 (nedostatečný)

3. Při hodnocení je zohledněno:

a. organizace práce:

- samostatně (1)
- s občasnou pomocí (2)
- s pomocí (3)
- s nutnou kontrolou (4)
- neschopna/ý (5)

b. samostatnost:

- samostatně (1)
- s občasnou pomocí (2)
- s pomocí (3)
- s nutnou kontrolou (4)
- neschopna/ý (5)

c. práce s informacemi

- funkční zpracování informací (1)
- práce s informacemi s menšími nepřesnostmi (2)
- vážnější chyby při práci s informacemi (3)
- získané informace nekorespondují se stavem a aktuálními potřebami uživatele (4)
- neschopen pracovat s informacemi o uživateli (5)

1. Teoretické (odborné) vědomosti, dovednosti	hodnocení
značně nadprůměrné vědomosti a zkušenosti a dovednosti	1
odborná úroveň je vyšší než průměr	2
průměrné vědomosti a dovednosti	3
podprůměrná úroveň odborných vědomostí	4
má pouze všeobecné odborné vědomosti, pracuje s chybami, které mohou ohrozit klienta	5
2. Výkonnost a manuální zručnost	
pracuje rychle, podává vysoké pracovní výkony, pracuje zručně, jemně	1
vykonává více práce, než se očekává, provádí péči o klienta aktivně, pracuje rychle, zručně	2
pracuje s průměrnou produktivitou, požadované úkoly plní svědomitě, úroveň techniky pracovních výkonů je průměrná	3
pracuje liknavě, často nevykonává požadované množství práce, kvalita péče je závislá na čase, v časovém stresu pracuje roztržitě a zmateně	4
pracuje pomalu, podává podprůměrné pracovní výkony, výkony postrádají jemnost, rychlost, zručnost	5
3. Komunikační schopnosti	
velmi rychle zpracovává přijímané informace a pohotově se vyjadřuje, citlivým a ohleduplným jednáním s klientem vzbuzuje jejich důvěru	1
rozumí všem druhům přijímaných informací a srozumitelně se vyjadřuje, je citlivý, ohleduplný, ale jeho komunikační metody nejsou přesvědčivé	2
přijímaným informacím rozumí, ale má problémy při používání odborných termínů, postoj ke klientovi je nevyhraněný, snaží se o taktnost, ale jen zřídka klienta uklidní	3
často potřebuje informace blíže objasnit a nedokáže vysvětlit odbornou terminologii, nezaujímá citlivý postoj ke klientovi	4
nepochopí správně smysl přijímané informace, vyjadřuje se málo srozumitelně, chová se netaktně, není empatický	5
4. Organizační a pozorovací schopnosti	
úspěšně plánuje a organizuje pracovní úkoly, vykazuje vysokou pozorovací schopnost, postřehne i detaily	1
dokáže organizačně zvládnout i náročnější pracovní úkoly, dokáže rozdělit pozornost	2
pracuje podle zaběhnutého pořádku, zvládne běžné provozní situace, požadovaná kvalita pozornosti je dostatečná pro běžný provoz	3

nemá pracovní systém, pečovatelské intervence naplánuje, ale nevykoná, nedokáže postřehnout jemné změny, k přesouvání pozornosti potřebuje delší dobu	4
nedokáže pracovní úkoly a pečovatelské intervence plánovat, dělá hrubé organizační chyby nedokáže pohotově rozdělit pozornost	5
5. Spolehlivost, vyrovnanost	
pracuje samostatně, naprosto spolehlivě a zodpovědně, rychle zvládne kritické situace, v jednání dominuje jistota, klid a vyrovnanost	1
spolehlivě pracuje, vyžaduje minimální kontrolu, má potřebný stupeň autoregulace	2
pracuje spolehlivě, občas potřebuje kontrolu	3
ve spolehlivosti má výkyvy, nezaručuje včasné a kvalitní plnění povinností	4
nedá se na něj spolehnout, vyžaduje trvalou kontrolu, v zátěžových situacích je bezradný, nejistý, zmatený	5
6. Týmová spolupráce	
aktivně pomáhá, velmi dobře spolupracuje v kolektivu	1
projevuje účast a porozumění, dobře se s ním spolupracuje	2
kolektivní konflikty zpravidla nemá, dokáže spolupracovat	3
odměřený, arogantní, odmítá spolupráci	4
nedůtklivý, časté konflikty, je s ním těžká spolupráce	5

§ 10

Způsob a kritéria hodnocení maturitní zkoušky

- Kritéria pro hodnocení maturitní zkoušky jsou dána vyhláškou č. 177/2009 Sb., o bližších podmínkách ukončování vzdělání ve středních školách maturitní zkouškou, v platném znění, a zákonem č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů.
- Způsob a kritéria hodnocení společné části maturitní zkoušky stanovuje Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy.
- Způsob a kritéria hodnocení profilové části maturitní zkoušky stanovuje ředitel školy v souladu s legislativou uvedenou v odstavci 1.

§ 11

Kritéria stupňů chování

- Chování žáka se hodnotí stupni hodnocení:
 - velmi dobré (1);

- b. uspokojivé (2);
 - c. neuspokojivé (3).
2. Podrobnosti k jednotlivým stupňům hodnocení chování stanoví školní řád.

§ 12

Hodnocení vzdělávání u žáků se speciálními vzdělávacími potřebami a žáků vzdělávaných podle individuálního vzdělávacího plánu

1. Hodnocení vzdělávání u žáků se speciálními vzdělávacími potřebami se provede podle tohoto klasifikačního řádu s tím, že se přihledne k posudku speciálního pedagogického centra nebo pedagogicko-psychologické poradny. S těmito posudky seznámí výchovný poradce předmětné vyučující, a to v nezbytně nutném rozsahu.
2. Žák, který studuje podle individuálního vzdělávacího plánu, koná každé pololetí zkoušky z příslušného učiva. Zkoušky koná v předem stanovených termínech, jejichž harmonogram je součástí individuálního vzdělávacího plánu. Formy ověřování znalostí jsou voleny podle individuálního vzdělávacího plánu.

§ 13

Váhy známek a vážený průměr

1. Váhu známky z jednotlivého výstupu (písemné práce, zkoušení apod.) určuje vyučující daného předmětu.
2. Váha známky ze zkoušky v náhradním termínu je 15 a připočte se k existující klasifikaci za dané pololetí.
3. Váha známky vyjadřuje její důležitost v klasifikaci. Vyšší váha znamená větší důležitost známky. Na Střední zdravotnické škole, Frýdek-Místek, p. o., se používají tyto váhy známek: **1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, X (10), D (15 – užívá se v případě zkoušek v náhradním termínu, popř. u zkoušek, kdy žák prokazuje znalosti za pololetí podle bodu 17 článku 2 Klasifikačního řádu) a Z (15 – užívá se u souhrnných testů).** Váhu jednotlivých zkoušek určuje vyučující s ohledem na charakter a povahu zkoušky.
4. Vážený průměr známek zohledňuje při klasifikaci váhu jednotlivých známek. Vážený průměr se počítá podle následujícího vzorce:
5. $[(\text{známka} \times \text{váha známky}) + (\text{známka} \times \text{váha známky}) + \dots + (\text{známka} \times \text{váha známky})]$: součet vah

Vážený průměr se zobrazuje v informačním systému Bakalář u jednotlivých předmětů.

6. Příklad výpočtu váženého průměru:

Klasifikace	3	1	2	3	Součet vah	Průměr
Váha známky	6	2	6	X	24	2,58

7. Součet známek vynásobených vahou: $[(3 \times 6) + (1 \times 2) + (2 \times 6) + (3 \times 10)] = 62$. Vážený průměr je tedy $62 : 24 = 2,58$.

§ 14

Vysvědčení

1. Každé pololetí se vydává žákovi vysvědčení. Za první pololetí lze žákovi vydat místo vysvědčení výpis z vysvědčení.
2. Hodnocení výsledků vzdělávání žáka na vysvědčení je vyjádřeno klasifikací.

Frýdek-Místek dne 24. 8. 2026

Mgr. Jiří Gajda

Digitálně podepsal Mgr. Jiří
Gajda
Datum: 2026.08.28 12:16:07
+02'00'

Mgr. Jiří Gajda
ředitel školy